

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie z odwołania K. A. przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w Ł. o ustalenie wyższego stopnia niepełnosprawności oddalił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku oraz odrzucił wnioski o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku.

Powołując się na treść przepisów art. 168 - 169 k.p.c. i art. 328 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy zważył, że wnioskodawca uzasadniając wniosek o przywrócenie terminu powołał się na okoliczność stanu swojego zdrowia, który uniemożliwił mu w okresie 26 marca 2013 roku - 2 kwietnia 2013 roku podejmowanie czynności procesowych. Okoliczność ta, nie została jednak potwierdzona w opinii biegłej E. W. (1). Z opinii biegłej wynika bowiem, że w tym okresie stan zdrowia ubezpieczonego pozwalał mu na podejmowanie czynności procesowych, a w szczególności na złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem. W ocenie Sądu nie sposób uznać, iż wnioskodawca nie ponosi winy za uchybienie terminowi. Sąd, dopuszczając dowód z opinii biegłego, zbadał, czy w sytuacji zdrowotnej wnioskodawcy można było oczekiwać od niego, by dokonał czynności procesowych, a w szczególności zachował termin procesowy do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. W konsekwencji wydanej opinii, Sąd przyjął, iż wnioskodawca, mimo zaburzeń depresyjnych mógł dołożyć należytej staranności w celu zadbania o własne, życiowo ważne sprawy. Ponadto jak przyznał wnioskodawca po dniu 26 marca 2013 roku, po ogłoszeniu wyroku, do dnia 9 kwietnia 2013 roku nie kontaktował się telefonicznie z sekretariatem Wydziału by ustalić treść rozstrzygnięcia, zakładając, jak przyznał, iż sprawę przegrał. Po raz pierwszy nawiązał kontakt z Sądem w momencie doręczenia odpisu postanowienia o odmowie sporządzenia uzasadnienia w dniu 9 kwietnia 2013 roku. Także ta okoliczność nie pozwala przyjąć, iż wnioskodawca dołożył należytej staranności dbając o swoje sprawy. Wniesienie przedmiotowego wniosku w terminie, przy zachowaniu należytej staranności było możliwe, zatem na podstawie art. 168 § 1 k.p.c. a contrario, wniosek w tym zakresie podlegał oddaleniu.

Wobec nieprzywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, wniesiony w dniu 9 kwietnia 2013 roku wraz z powyższym wnioskiem, wniosek o sporządzenie uzasadnienia należało odrzucić.

Powyższe orzeczenie w części dotyczącej odrzucenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku zaskarżył wnioskodawca.

W zażaleniu podniesiono m.in., że wniosek o przywrócenie terminu do sporządzenia uzasadnienia wyroku z dnia 26 marca 2013 roku złożony został w dniu 9 kwietnia 2013 roku, a to oznacza przekroczenie terminu tylko o 7 dni. Żalący wskazał, że podczas procesu z jego strony nie było uchybień w terminach. Dopiero załamanie psychiczne po rozprawie w dniu 18 marca 2013 roku uniemożliwiło mu wystąpienie z wnioskiem o uzasadnienie wyroku. Skarżący podtrzymał swój wniosek o powołanie innego biegłego z zakresu psychiatrii, ponieważ biegła E. W. wydawała już wcześniej opinię o stanie zdrowia wnioskodawcy w sprawie sygn. akt XIU 85/11, której wniosków orzecznich nie podzielił. W opinii biegłej brak przesłanek do wykazywania danych z pobytu w szpitalu, udzielaniu pomocy przez pogotowie, czy informacji od bliskich, dopiero na rozprawie w dniu 13 stycznia 2014 roku w ustnej uzupełniającej opinii, fakty te zostały przedstawione jako główny argument, że w okresie od 25 marca 2013 roku do 2 kwietnia 2013 roku wnioskodawca był zdolny do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, z czym skarżący całkowicie się nie zgadza. Zdaniem żalącego Sąd nie powinien być związany tylko opinią biegłego, ale powinien brać po uwagę opinię wnioskodawcy, dlatego nie napisał w odpowiednim terminie wniosku o uzasadnienie wyroku i ocenić ją na równi z opinią biegłego.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej części postanowienia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

- zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podkreślenia wymaga fakt, że postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku może podlegać kontroli sądu wyższej instancji w trybie art. 380 k.p.c. Przepis ten stanowi, że sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegają zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Bez wątplenia w przedmiotowym zażaleniu skarżący zgłosił zarzuty odnoszące się w istocie jedynie do oceny zasadności wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenia uzasadnienia wyroku, dlatego w pierwszej kolejności rozważenia wymaga ta kwestia. Postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu jako niezaskarżalne, należy do kategorii postanowień, o których mowa w art. 380 k.p.c.. Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 394 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 k.p.c. może na wniosek strony, rozpatrując zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, rozpoznać także, mające wpływ na jego wydanie, postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu. Z tych względów Sąd Okręgowy rozpoznając zażalenie wnioskodawcy na odrzucenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, poddał kontroli instancyjnej postanowienie Sądu pierwszej instancji w części oddalającej wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie, wywodząc z treści zażalenia wniosek skarżącego o rozpoznanie także tego postanowienia.

I tak zgodnie z treścią art. 169 § 1 - 3 k.p.c., pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustania przyczyny uchybienia terminu; w piśmie tym należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Równocześnie z wnioskiem strona powinna dokonać czynności procesowej. Spełnienie wymogu uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu nastąpi, jeżeli zostaną przytoczone okoliczności uzasadniające ten wniosek, zarówno merytoryczne, tj. wskazujące na brak winy strony w uchybieniu terminu, jak i formalne. Ustawowa regulacja instytucji procesowej przywrócenia terminu przesłankę braku winy czyni pierwszoplanową i wysuwa ją - w art. 168 k.p.c. - na czoło spośród innych, warunkujących uwzględnienie wniosku o przywrócenie terminu. Wobec braku w art. 168 k.p.c. wskazania kryteriów oceny zachowania się strony, w jednolite utrwalonym orzecznictwie sądowym przyjmuje się, że brak winy w niedokonaniu w terminie czynności procesowej podlega ocenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności danej sprawy w sposób uwzględniający obiektywny miernik staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należyście o swoje interesy (postan. SN z dnia 14 stycznia 1972 roku, II CRN 448/71, OSPiKA 1972, z. 7-8, poz. 144). Ocena w przedmiocie braku winy strony w uchybieniu terminu, o którym mowa w art. 168 § 1 k.p.c. nie może abstrahować od będącej udziałem strony subiektywnej oceny stanu rzeczy (sprawy), uwzględniającej stopień jej wykształcenia, posiadanej wiedzy prawniczej oraz doświadczenia życiowego (wyr. SN z dnia 13 maja 1994 roku, I PRN 21/94, OSNAPiUS 1994, nr 5, poz. 85). O braku winy strony można mówić tylko wtedy, gdy istniała jakaś przyczyna od niej niezależna, która spowodowała uchybienie terminowi. Przyczyna taka zachodzi wówczas, gdy dokonanie czynności w ogóle (w sensie obiektywnym) było wykluczone, jak również w takich przypadkach, w których w danych okolicznościach nie można było oczekiwać od strony, by zachowała dany termin procesowy. Dlatego w każdym przypadku, przy ocenie braku winy jako przesłanki przywrócenia terminu uchybionego przez stronę, należy uwzględnić wymaganie dołożenia należytej staranności człowieka przejawiającego dbałość o swe własne życiowo ważne sprawy (postan. SN z dnia 14 kwietnia 2010 roku, III SZ 1/10).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił, że stwierdzone zaburzenia depresyjne pozbawiły go możliwości samodzielnego działania w sprawie. Brak jest podstaw do uwzględnienia twierdzeń skarżącego, że do pogorszenia jego stanu zdrowia doszło po rozprawie w dniu 18 marca 2013 roku i trwało do 2 kwietnia 2013 roku. Jak słusznie zwróciła uwagę biegła psychiatra brak było jakichkolwiek danych tj. dokumentacji o pobycie w szpitalu, udzieleniu pomocy przez pogotowie, odbytych wizytach lekarskich czy też informacji od bliskich, które by potwierdzały stan psychiczny wnioskodawcy uniemożliwiający złożenie w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Oznacza to, że brak było danych, które tezę powoda o załamaniu psychicznym potwierdziłyby. Natomiast z załączonego materiału tj. zaświadczenia o leczeniu i kopii recepty nie dało się wyprowadzić wniosku o niemożności działania w sprawie. Zauważyć należy, że wnioskodawca pomimo pouczenia

o okazaniu biegłej dokumentacji medycznej dotyczącej wizyty w (...) za cały okres leczenia, dokumentacji takiej nie przedłożył (k. 283). W związku z tym biegła opierając się na badaniu wnioskodawcy i przedstawionym zaświadczeniu oraz kopii recepty sformułowała wnioski orzecznicze. Stwierdziła, że brak jest danych, które potwierdziłyby taki zły stan psychiczny wnioskodawcy, który uniemożliwiał podejmowanie czynności procesowych.

Ponadto zauważyć należy, że powód po wydaniu opinii ustnej uzupełniającej przez biegłą psychiatrę na rozprawie w dniu 13 stycznia 2014 roku nie ponowił wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego, natomiast złożył oświadczenie, że nie zgłasza wniosków dowodowych (k. 314v). W związku z tym należało przyjąć, iż w przekonaniu skarżącego opinia uzupełniająca w sposób logiczny i szczegółowy wyjaśniła wszelkie rozbieżności. Sąd Rejonowy żadnych zastrzeżeń nie miał i nie widział potrzeby dopuszczania z urzędu dowodu z opinii innego biegłego psychiatry, kiedy to sporne zagadnienie zostało wyjaśnione w sposób wyczerpujący.

W swoich zarzutach i uwagach do opinii biegłej wnioskodawca nie przedstawił żadnych merytorycznych zarzutów, które skutecznie podważałyby jej wnioski orzecznicze. Powyższe świadczy o tym, że skarżący jedynie w sposób subiektywny - odmiennie niż biegła - ocenia swój stan zdrowia, co w przekonaniu Sądu Okręgowego nie daje jednak podstaw do ustalenia, że wnioskodawca od dnia 26 marca – 2 kwietnia 2013 roku nie był w stanie podejmować żadnych czynności procesowych z uwagi na zaburzenia depresyjne. W postępowaniu przed Sądem Rejonowym, jak i w zażaleniu wnioskodawca przedstawił tylko własną opinię na temat stanu chorobowego. Sąd Okręgowy podziela ocenę Sądu I instancji, iż materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że skarżący był niezdolny do wykonywania czynności z uwagi na rozpoznane schorzenie.

Zatem – jak słusznie uznał Sąd Rejonowy – powód był w stanie dokonywać niezbędnych czynności procesowych, gdyż jego stan zdrowia w tym czasie nie utrudniał funkcjonowania w sposób uniemożliwiający w szczególności złożenie w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 26 marca 2013 roku.

Mając powyższe na względzie oraz dokonując stosownej analizy przedmiotowego stanu faktycznego należy podzielić ocenę Sądu Rejonowego, iż okoliczności sprawy jednoznacznie wskazywały na winę powoda w niedochowaniu terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku. Powód nie dochował staranności wymaganej przy prowadzeniu własnych spraw, dlatego też zasadnie jego wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku został oddalony, zaś wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku odrzucony.

Wobec powyższego i na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie, jako bezzasadne.

Przewodniczący Sędziowie

ZARZĄDZENIE

Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć stronom.